

ÚVOD

Když jsme se dozvěděli, že si v rámci projektu SLEZKÁ BRÁNA můžeme pohovořit s Dr. Václavem Cichoněm byli jsme nad míru překvapeni. Pan Cichoň je obyvatelem Sedlišť už od svého dětství. Ví toho opravdu hodně a byl tak hodný, že se s námi o své zážitky podělil. Z až překvapivě naučného rozhovoru je pro Vás připraveno to nejlepší. □

Dětství

Vyrůstal po válce. Po válce je vykradli, dětství bylo pěkné, ale chudší, neměl ani kolo. Ze školy chodili pěšky, ale už jezdil autobus. Ve škole byly čtyři třídy. Bylo to pro učitele i pro děti velice těžké. Bylo náročné se soustředit. Doma se po škole muselo pracovat: kopaly se brambory, práce na polích atd. Hodně doma pracovali i před tím než šli do školy. Často chodili do lesa, ale nebyly tam klíšata. Myli se v neckách. Stavěli bunkry, hráli si na partyzány a na němce (vždy museli prohrát němci). Chytali ryby v potoce. V zimě se chodilo na brusle. Spravovali rybník, aby byl rovný led. Chodívali lyžovat, ale měli dřevěné lyže s primitivním vázáním. Lyžovat se chodilo do Kaňovic. Založili fotbalový klub. Skládali se na míč trénovali na malém hřišti pod školou bosí. V patnácti letech si vypůjčil první motorku-pionýr. Ve škole se chodilo v teplákách a žádné svačiny či obědy nebyly. Provoz na silnicích byl slabý. Kamarádi k sobě měli mnohem blíže než teď. Nemohli zkoušet alkohol, protože na to nebyly peníze. Někdy zkoušeli domácí víno. Stavěli máje. Museli je hlídat, protože se kradli. V neděli večer hrávali na harmoniku. I v sobotu se chodilo do školy a pracovalo se. Topilo se venku. Večer si vyprávěli příběhy-nejčastěji strašidelné. Na záchod chodili do kadibudek. Existovala jen peřina z hus, nebo kačen. Často hráli karty vyrobené z výkresu. Měšťanka tehdy nebyla zde, byla ve Frýdku-Místku. Byli naproti Sovy. Kousek od školy byl soud a věznice. Jejich zábavou bylo pozorování zločinců, kteří si odpykávali své tresty. Peníze byly papírové, samozřejmě i koruny. Z a autobus se neplatilo jako dnes. Byly

Povídání s panem Dr. Cichoněm

Napsal uživatel Rish

Pátek, 05 Březen 2010 14:15 - Aktualizováno Úterý, 06 Duben 2010 09:35

měsíčníky, které stály 5 Kč. Doba motorková asi tři auta dědině. Telefon jen na úřadě , hájovně a jeden měl i doktor . Telefonovalo se jen na výzvu. Častá měsíční mzda okolo 1000 Kč. Od patnácti let dostávali lístky, vypadalo to jako malý aršík známek. Při nákupu se tento lístek odevzdal a vy jste si mohli koupit malé množství potravin. Tento lístek sloužil i na oblečení. V Sedlištích bylo dokonce i kino. Nejčastěji v neděli. Stálo 1 Kč. Byla to jedna z mála kultur. Filmy-válečné a sovětské. Divadlo bylo vždy o půl hodiny později , protože se lidé museli postarat o dobytek . Ochotnické divadlo často zapomínali text nahrazovali ho Učili se společenskému chování a tanci . Jedlo se z jednoho talíře obě jídla a lžičkou. Taneční nebylo. Pan učitel měl kapesní hodinky – cibule. Pan učitel vždy vyvolal nejlepšího žáka a ten mohl po hodině a před „běhat“ po chodbě a zvonkem od krav zvonit na začátek, či konec hodiny.

Vánoce

Byly chudé svátky. Od první do páté třídy nebyly ani pomeranče. Dávali se punčochy. Dávali se kalamáře. Praktické dárky-oblečení. Tři králové také chodívali. Sousedé chodívali k sobě si povídat. Pečky pojídali-jablka, bylo to jako dnešní chipsy , s tím rozdílem, že byly zdravé. Domácí víno i z chleba, silně alkoholické.

Zabijačka

Prase pilo mléko-kozí. Zabijačka byla potěšení pro celou vesnici. Po zabijačce se chodilo a rozdávala se výslužka, dostával ji např. panu řediteli.

Koníčky

Chtěl být hajným, protože má strašně rád les. Sbírali známky, nejčastěji byly známky s loděmi a letadly. Sbírali ještě krabičky od zápalek. Památníky-kreslili.

Vzpomínky

Povídání s panem Dr. Cichoněm

Napsal uživatel Rish

Pátek, 05 Březen 2010 14:15 - Aktualizováno Úterý, 06 Duben 2010 09:35

Za války se zde moc neválčilo. Našli jen pár nábojů. Silvestr-Tady se moc neslavil, málokdo měl rádio. Hračky se dědili, nebo se vyráběli.

Ceny-Pivo:0,70Kč

-Knihy:40 Kč, 30 Kč,20 Kč,10Kč

-Preclík:0,60Kč

Nebyla nezaměstnanost. Éra horníků, byla potřeba uhlí -1000 horníků. Auta na poukazy
Časopisy-začali až v roce 1960. Nejraději měli TARZANA. Časopisy byly ovlivněny válkou.
Chodívali do kina, bylo v budově jako hospoda. Víno-Bortáž . Pili hlavně žlutou
sodovku. Šuměnky-kostička a v tom bílá a červená náplň. Kočičí víno-hroznové. Nebylo
maso-velké fronty. Maso bylo leda v neděli.

Povídání s panem dr. CICHONĚM bylo velice poučné a zajímavé. Vyprávěl si s námi více než
hodinu a za ten čas nám pověděl vše na co si v tu chvíli vzpomněl. Bylo to jako televizní
rozhovor s opravdovou hvězdou. Velice hezky nám popsal například tělesné tresty. Také nám
povyprávěl pár nejpestřejších vzpomínek ze svého mládí.